

Denizati Atlıkarıncası



Yavuz DEMİRKIRAN

Denizati Atlıkarıncası

Yavuz DEMİRKİRAN



Bir sabah Mercan Meydanı'nda minik bir atlıkarınca belirdi. Küvetten büyük değildi, suda pırıldayan altın denizatları vardı. Her denizatının küçük bir eyeri ve parlak bir koşumu vardı. En küçüğünün altın-turuncu bir gövdesi, kehribar gözleri ve gümüş çanlı kırmızı bir koşumu vardı. Adı Pip'ti. Bütün küçük balıklar ve yengeçler etrafına toplandı, heyecanla fısıldaşıyorlardı.



Pip atlıkarıncadaki baş denizatıydı. Minik turkuaz yüzgeçleri ve mavi bir kurdele tutan kıvrık bir kuyruğu vardı. Başını salladığında koşumundaki gümüş çan çınılıyordu. 'Bin bakalım!' diye seslendi Pip küçük deniz canlılarına. 'Sizi denizin altındaki en parlak bahçeye götüreceğim.' Lila adında minik bir keşiş yengeci öne çıktı. Pembe sarmal bir kabuğu ve yosun bir çantası vardı.



Lila Pip'in eyerine tırmandı ve mavi kurdele dizginleri tuttu. 'Hazır mısın?' diye sordu Pip. 'Hazırım!' dedi Lila. Atlıkarınca dönmeye başladı ve su renklerle burgaçlandı. Pip yukarı, yukarı, yukarı yüzdü, bir baloncuk tüneline geçerek. Lila, sallanan yosunların ve uykulu denizyıldızlarının yanından hızla geçerken güldü. Kısa sürede parlayan anemonlar ve dans eden karideslerle dolu bir bahçeye vardılar.



Bahçenin adı Parlak Bahçe'ydi. Pembe ve turuncu mercanlarla pırıldıyordu. Minik fener balıkları yolu aydınlatıyordu. 'Bu harika!' dedi Lila. Pip gülümsedi. 'Atlıkarıncadaki her denizati farklı bir bahçeye gider,' diye açıkladı. 'Benimki en parlak olanı.' Lila kocaman açılmış gözlerle etrafına baktı. Sonsuza kadar kalabilmeyi diledi, ama yolculuğun yakında biteceğini biliyordu.



Mercan Meydanı'na döndüklerinde Lila herkese macerasını anlattı. Finn adında yuvarlak bir balon balığı heyecanla dinledi. Göbeğinin etrafında mavi-beyaz çizgili bir atkı vardı. 'Sıradaki ben olabilir miyim?' diye sordu. Pip başını salladı. 'Elbette!' Finn sevinçle şişti, bu onu daha da yuvarlak gösterdi. Bindi ve dalgalı deniz çayırları ve dost canlısı denizatlarıyla dolu bir bahçeye doğru yola çıktılar.



Her gün daha çok küçük canlı atlıkarıncaya bindi. Parlak Bahçe'yi, Deniz Çayırı Labirenti'ni ve Kristal Koyu'nu ziyaret ettiler. Bilge yaşlı bir deniz kaplumbağası olan Nine Mercan, en sevdiği kayadan izledi. Minik deniz kabuklarından bir kolye ve örülmüş yosun bir şal takıyordu. 'Atlıkarınca bizi bir araya getiriyor,' dedi. 'Her yolculuk yeni bir dostluk kuruyor.' Bütün meydan mutlulukla uğulduyordu.



Finn yolculukları en çok sevdi. Balon gibi şişerek herkesi güldürdü. 'Ben bir denizaltıyım!' diye bağırdı suyun içinden hızla geçerlerken. Lila her bahçeden küçük hazineler topladı: parlak bir çakıl taşı, pürüzsüz bir kabuk, bir parça deniz camı. Onları yosun çantasında sakladı. 'Şans için,' dedi. Pip'in gümüş çanı her gezide neşeyle çınlıyordu.



Güneşli bir öğleden sonra atlıkarınca sallanmaya başladı. Pip eyerinin altında tuhaf bir titreme hissetti. Sonra—çat! Ortadaki çark dönmeyi bıraktı. Denizatları oldukları yerde dondu. Müzik yavaşladı ve sustu. 'Olamaz!' diye bağırdı Lila. 'Atlıkarınca bozuldu!' Küçük canlılar endişeli gözlerle birbirlerine baktılar. Sevdikleri yolculuklar olmadan ne yapacaklardı?



Pip atlıkarıncanın etrafında yüzdü. Ortadaki çarkın ahşap kollarında büyük bir çatlak olduğunu gördü. 'Çark bozulmuş,' diye duyurdu. 'Onu tamir etmemiz gerek.' Finn şıştı. 'Ağır şeyleri kaldırabilirim!' dedi. Lila çantasını açtı. 'Yedek parçalarım var,' dedi. Nine Mercan yavaşça başını salladı. 'Hepimiz yardım edeceğiz,' dedi. 'Birlikte onarabiliriz.'



Lila çatlağı inceledi. 'Onu bir arada tutmak için güçlü bir şey lazım,' dedi. Çantasını karıştırdı ve uzun, parlak bir kabuk iğnesi çıkardı. 'Bu işe yarayabilir!' dedi. Finn şıştı ve ağır bir dalga odunu parçasını kaldırdı. 'Bunu nereye koyayım?' diye sordu. Pip herkese yön verdi. 'Buraya!' diye seslendi. 'Ve buraya!' Onarım başlamıştı.



Nine Mercan eski bir atlıkarınca şarkısını mırıldanmaya başladı. Melodi yavaş ve neşeliydi. 'Birlikte söyleyin!' dedi. Kısa sürede herkes mırıldanıyor ve şarkı söylüyordu. Finn bir plaj topu boyutuna kadar şişti ve büyük bir kabuk kaldırdı. Lila iğneyi yerine itti. Pip çarkı sabit tuttu. Küçük canlılar birlikte çalıştı, sesleri neşeli bir koro halinde yükseldi.



Son bir itişle kabuk iğnesi çatlağa kaydı. Çark güçlü ve sağlam hissettirdi. 'Deneyelim!' dedi Pip. Küçük bir daire çizerek yüzdü ve çark düzgünce döndü. 'Çalışıyor!' diye herkes sevinçle bağırdı. Finn mutlu bir takla attı ve Lila kısıkaçlarını çırttı. Nine Mercan gülümsedi. 'Başardınız,' dedi. 'Takım çalışması ve dostluk atlıkarıncayı onardı.'



Ertesi gün atlıkarınca yeniden döndü. Müzik çaldı ve denizatları aşağı yukarı sallandı. Lila Pip'in eyerine tırmandı. 'Yeni bir maceraya hazır mısınız?' diye sordu. 'Her zaman!' dedi Pip. Suyun içinden hızla geçtiler ve Finn başka bir denizatıyla onları izledi. 'Beni bekle!' diye seslendi. Bütün meydan kahkahalar ve çınlayan çanlarla doldu.



O günden sonra atlıkarınca her zamankinden daha kalabalıktı. Ortadaki çarkı Lila'nın kabuk iğnesiyle yamanmıştı, takım çalışmalarının bir hatırasıydı. Nine Mercan hikâyeyi her yeni ziyaretçiye anlattı. 'Birlikte onardılar,' dedi. 'Dostlar böyle yapar.' Pip gümüş çanını çınlattı. 'Her yolculuk dostlarla daha güzel,' dedi. Ve herkes aynı fikirdeydi.



Lila yedek parçaları ne olur ne olmaz diye çantasında sakladı. Finn çizgili atkısını gururla taktı. Atlıkarınca Mercan Meydanı'nın en sevilen yerlerinden biri olarak kaldı. Küçük canlılar denizatlarına binmek için her yerden geldi. Ve her yolculuk yeni dostluklar getirdi. Pip biliyordu ki, dostlar birlikte çalıştığı sürece atlıkarınca her zaman dönecekti.



Yani eęer bir gn Mercan Meydanı'nı ziyaret ederseniz, minik atlıkarıncayı arayın. Pip'in gmş anının ınlamasını dinleyin. Binin ve bir denizatı sein. Su altı bahelerinden hızla geecek ve yeni dostlarla tanışacaksınız. Ve Pip, Lila ile Finn'in keşfettięini ğreneceksiniz: paylaşılan maceralar dostluklar yaratır ve takım alışması her yolculuęu daha gzel yapar.